

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਗਿਣਤੀ ਚੁਹੱਤਰ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪਹੇਲੀਮਈ ਭੇਦ ਦਾ ਪਰਦਾਫ਼ਾਸ਼: ਯਹਿਜ਼ਕੇਲ ਦੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੋਹਰ

Jeff Pippenger
2024-02-07

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਨਿਵਾਉਣ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਅਧਿਆਇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਕੌਮ ਦਾ ਨਿਆਉਂ ਉਸ ਦੀ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਉਹ ਚਾਰ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ 1863 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਫੱਟੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਨਕਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦਰਮਿਆਨ ਵਾਅਦਾਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਫੱਟੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਅਹਰੋਨ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬੱਛੜਾ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਸੀ, ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਜੋ ਠੀਕ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਡਾਹ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਮੂਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਹਰੋਨ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਨੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ 1863 ਚਾਰਟ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਰੂਪ ਦਰਸਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ" ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਡਾਹ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਅਹਰੋਨ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਯਾਰਾਬੁਆਮ ਨੇ ਇਫ਼ਰਾਏਮ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਲੇਵਿਯਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਸਮੇਂ ਸੰਬੰਧੀ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਸਤੇ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਆਹੁ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 1863 ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿੱਚ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦਾ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਹੀਰਾ ਸੀ। 1863 ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਹੀਰਿਆਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਹੀਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ। "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਉਹ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1863 ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਲੋਕ, ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਰਹੇ ਸਨ, "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਦੇ ਕੋਨੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਬੈਠੇ; ਪਰ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਪੱਥਰ ਹੁਣ ਕੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪੱਥਰ ਯੁਗਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦਿਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। 1844 ਵਿੱਚ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਯਰੇਬਆਮ ਦੀ ਝੂਠੀ ਉਪਾਸਨਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਠਪਕਿਆ, ਅਤੇ "ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ" ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉੱਤੇ "ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ" ਸੀ।

ਨਿਰਮਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ "ਠੱਠਾ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ" ਵੱਲ ਮੁੜ ਨਾ ਜਾਣ, ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦਿਆ ਦੇ ਨਬੀ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਾਹ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਰਸਤੇ ਨਾਲ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਾਪਸ ਲੈਣੇ ਜਿਸ ਰਾਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 1844 ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਰਾਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 1844 ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਉਹ ਰਾਹ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ; ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਕ੍ਰਸ਼ਟ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਬਣ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਨਿਰਮਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ "ਠੱਠਾ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ" ਵੱਲ ਮੁੜ ਨਾ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੇਜਨ ਨਾ ਖਾਣ ਅਤੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਪੀਣ। ਨਿਰਮਾਤਿਆਂ ਨੇ 1840 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜੇ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਸੀ, ਉਹ ਖਾ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਭੋਜਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠਾ ਸੀ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਪੀਣਾ ਉਸ ਵਿਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕ੍ਰਿਸਟ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕਵਾਦ ਦੇ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸਰਬਥਾ ਭਿੰਨ ਇੱਕ ਬਾਈਬਲੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ। ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਈ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਵੀ ਹਨ, ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਜਾਂ ਕੈਥੋਲਿਕਵਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਵਿਧੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਖਾਣਾ ਜਾਂ ਪੀਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਨਾ। ਯਹੂਦੀਆਈ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਨੇ ਠੀਕ ਉਹੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵੀ 1863 ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਇਹੀ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ 1863 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ "seven times" ਦੀ ਮਿਲਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਹੁਅਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਯਾਰੇਬੋਆਮ ਦੀਆਂ ਈਰਖਾ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਯਹੂਦੀਆ ਤੋਂ ਆਇਆ ਨਬੀ ਜਦੋਂ ਯਾਰੇਬੋਆਮ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਹੂਦੀਆ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਦੇ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਹ ਨਬੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਲਿਖਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 1856 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਬਾਈਬਲੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਕਦੇ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਲੀਸੀਆ ਵਜੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਨਿਆਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕ।" ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਉਪਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਅੰਧਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਲਿਖ: ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮੀਨ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੈ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੂੰ ਨਾ ਠੰਢਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗਰਮ; ਕਾਸ਼ ਤੂੰ ਠੰਢਾ ਜਾਂ ਗਰਮ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਕੁੱਸਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਠੰਢਾ ਨਾ ਗਰਮ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਧਨਵਾਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਦੁਖੀ, ਦਇਆਯੋਗ, ਕੰਗਾਲ, ਅੰਨ੍ਹਾ ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਹੈਂ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:14-17।

ਯਹੂਦਾਹ ਦਾ ਨਬੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੇਬੇਲ ਦਾ ਝੂਠ ਬੇਲਣ ਵਾਲਾ ਨਬੀ (ਜਾਲੀ ਕਲੀਸੀਆ) ਉਸ ਦੇ ਮਰਨ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬੇਬੇਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਨਬੀ ਵੱਸਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਦੱਸੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਬੇਬੇਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਜੋ ਬਚਨ ਉਸ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸੇ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਰਸਤੇ ਗਿਆ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦਾਹ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਕਿਹੜੇ ਰਸਤੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੇਤਾ ਕਾਠੀ ਪਾਓ। ਸੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਖੇਤਾ ਕਾਠੀ ਪਾਇਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਲੂਤ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹੇਠ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਲੱਭਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈਂ ਜੋ ਯਹੂਦਾਹ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਘਰ ਚੱਲ, ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਖਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਨਾ ਮੈਂ ਇਸ ਥਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਰੋਟੀ ਖਾਵਾਂਗਾ, ਨਾ

ਪਾਣੀ ਪੀਵਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਨਾ ਰੋਟੀ ਖਾਣੀ ਹੈ, ਨਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਰਸਤੇ ਤੂੰ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸੇ ਰਸਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਵਰਗਾ ਨਬੀ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਰੋਟੀ ਖਾਏ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪੀਏ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ। ਸੋ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੋਟੀ ਖਾਈ, ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ। ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਉਸ ਨਬੀ ਕੋਲ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਦਾਹ ਤੋਂ ਆਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਤੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਤੇਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਤੂੰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਥਾਂ ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਨਾ ਰੋਟੀ ਖਾਣੀ ਅਤੇ ਨਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ; ਤੇਰੀ ਲਾਸ਼ ਤੇਰੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇਗੀ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 13:11-22.

1844 ਦੀਆਂ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਡਿੱਗ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੋਕੇਟਵਾਦ ਨੇ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਫਿਰਕਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਰਥ ਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਮੌਤ ਸੀ। ਬੇਬੇਲ ਦਾ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਉਸ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਯਹੋਬੇਆਮ ਦੁਆਰਾ ਬੇਬੇਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਖੜੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਨਕਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਹ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦਾ ਪਸ਼ੂ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਉਹ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਵੀ ਰਹੇ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਛਾਪ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਰੋਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਰੋਮਨ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਈਬਲਕ ਜਾਇਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪਰੰਪਰਾ ਅਤੇ ਰੀਤ-ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਖਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹੀ ਝੂਠੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਉਹੀ ਤਰਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੋਕੇਟਸਟਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਾਚਾਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹੀ ਉਹੀ ਝੂਠੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮੰਦਰ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਅਸੀਂ ਹਾਂ।”

“ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ ਓੜਲ ਕਰ ਬੈਠੇ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਉਹ ਸੇਵਾ ਛੀਣ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਉਦਾਹਰਨ ਵੀ ਛੀਣ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਜਲ-ਪ੍ਰਲਯ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਹਰ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਹਸਨ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ‘ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਮੰਦਰ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਮੰਦਰ, ਇਹੀ ਹਨ’ (Jeremiah 7:4), ਜਦਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

“ਉਹ ਬਾਗ਼ਬਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਯੋਗ ਸੱਚੇ ਨਾ ਨਿਕਲੇ। ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸਿਖਿਆਕ ਨਾ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਦਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਗ਼ਬਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਫਲ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੜਪ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਆਦਰ-ਸਨਮਾਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ।” Christ’s Object

1863 ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਚਲਹਿ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ, ਪਰ 1856 ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈਆਂ ਦੀ ਚਲਹਿ ਰਹਿਣੀ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ("ਸੱਤ ਵਾਰ"), ਜੋ ਇਲਿਆਹ (ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਦਗੀ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਕਾਰ-ਵਿਧੀ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੀ। 1863 ਉਹ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ ਸੀ।

ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜਾ ਉਜ਼ੀਆਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯੋਥਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਆਹਾਜ਼ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਰਾਮ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰੇਸੀਨ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਰਮਲਿਆਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪੇਕਾਹ ਯਹੂਸ਼ਲੇਮ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਚੜ੍ਹ ਆਏ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਨਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਦਾਊਦ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਰਾਮ ਇਫਰਾਈਮ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਦ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਦਿਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਬ ਉੱਠਿਆ ਜਿਵੇਂ ਜੰਗਲ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹਵਾ ਨਾਲ ਹਿੱਲਦੇ ਹਨ। ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੇਆਰਯਾਸੂਬ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਪਰਲੇ ਰੌਜ਼ ਦੀ ਨਹਿਰ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਧੋਬੀ ਦੇ ਖੇਤ ਦੀ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਮਿਲੇ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿ, ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਅਤੇ ਸਾਂਤ ਰਹੋ; ਨਾ ਡਰੋ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੁੱਧਾਂ ਛੱਡਦੀਆਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਕਾਰਨ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰੋ, ਅਰਥਾਤ ਰੇਸੀਨ ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਰਮਲਿਆਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਾਮ, ਇਫਰਾਈਮ ਅਤੇ ਰਮਲਿਆਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੁਰੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਆਓ ਅਸੀਂ ਯਹੂਦਾਹ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰੀਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰਾਖ ਕਰ ਲਈਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਾਬੇਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਠਹਿਰਾਈਏ। ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਵਾਪਰੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਾਮ ਦਾ ਸਿਰ ਦਮਿਸ਼ਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਮਿਸ਼ਕ ਦਾ ਸਿਰ ਰੇਸੀਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਫਰਾਈਮ ਇੰਨਾ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਫਰਾਈਮ ਦਾ ਸਿਰ ਸਮਾਰੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਾਰੀਆ ਦਾ ਸਿਰ ਰਮਲਿਆਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਅਡੋਲ ਨਾ ਰਹੋਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 7:1-9.

ਅੱਠਵੇਂ ਪਦ ਦੀ ਪੈਂਹਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਂਹਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਰਸੇ "ਦੇ ਅੰਦਰ" ਦਸ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ 742 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 723 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਅਫਰਾਈਮ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸੂਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। 677 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ, ਪੈਂਹਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਰਾਜਾ ਮਨਸ਼ਹ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। 742 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦਾ ਆਰੰਭਿਕ ਬਿੰਦੂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 1863 ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ (ਯਹੂਦਾਹ) ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ 1863 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ) ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਈ।

ਪੈਂਸਠ-ਸਾਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂ ਹਨ। 742 BC ਦਾ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ, ਉੱਨੀ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ 723 BC ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੀ ਛਿਟਕਾਓ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਛਿਟਕਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਆਪਣੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਸਮੇਤ, ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ "ਕ੍ਰੋਧਾਂ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਕ੍ਰੋਧ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਆਰੰਭਿਕ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਉੱਨੀ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਉੱਨੀ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪੂਰੀ ਚਿਆਸਟਿਕ ਬਣਤਰ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਵਿਰੋਧੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਏ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਂਹਠ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਰਸਪਰ ਖੰਡਿਤ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, 1863 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕਤੀ-ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੀ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਆਤਮਿਕ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿੱਚ ਗੁਹਿ-ਯੁੱਧ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੀਗਾ ਹੈ।

1863 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ 742 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਨਬੀ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਸਮੇਤ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜੇ (ਆਹਾਜ਼) ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਾਇਆ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ 742 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਯਹੂਦਾਹ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਰਤੀਲੇ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੇ ਅੰਗਣਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਇੱਕ ਸੀਰੀਆਈ ਮੰਦਰ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ।

ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ 742 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਅਗੁਏ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੁਤਪਰਸਤੀ (ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ) ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਇਆ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਇਲਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਾਏ ਗਏ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। 742 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ, ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜੇ ਦਾ ਉੱਪਰਲੇ ਹੱਜ ਦੀ ਨਹਿਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਧੋਬੀ ਦੇ ਖੇਤ ਦੇ ਕੋਲ, ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਨਬੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ਯਰੋਬੋਆਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿੱਤਾ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ, ਜੋ ਸਿਓਨ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਚਰਜਾਂ ਲਈ ਹਾਂ। ਯਸਾਯਾਹ 8:18.

ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ "ਸ਼ੇਆਰਯਾਸੂਬ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, "ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਮੁੜ ਆਵੇਗਾ।" ਉਹ ਜੋ "ਮੁੜ ਆਉਂਦੇ" ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਬਕਾਇਆ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਹੀ ਆਸ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਉਹ ਬੱਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਸੈਨਿਆਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਚੰਭਿਆਂ ਲਈ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਿਓਨ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਵੱਸਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 8:17, 18.

ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ 742 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ," ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ "ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਨ" ਉਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸਹੀ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰੋਕ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ "ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਲੁਕਾ ਲਿਆ ਹੈ," ਪਰ ਯਸਾਯਾਹ ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਤੱਕ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ "ਬੁੱਧਿਮਾਨਾਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਵਾਪਸ ਮੁੜੇ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕੰਮੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੁਖਪਾਤਰ ਬਣਨਾ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਡਿੱਗਣਗੇ, ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਫੰਧੇ ਵਿੱਚ ਫਸਣਗੇ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣਗੇ। ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਮੇਹਰ ਲਗਾਓ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਲੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਹੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ। ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਲਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਸੈਨਿਆਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਚਰਜਾਂ ਲਈ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਿਓਨ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਵੱਸਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਜਾਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬੋਲਦੇ ਅਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹਨ: ਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ? ਕੀ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਲਈ ਮੁਰਦਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਬਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਵੱਲ ਜਾਓ: ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਬਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 8:16-20.

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਇਹ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਤਮਾ, ਬਚਨ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਸ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮਹਾਨ ਅਧਿਆਪਕ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘ਮੈਂ ਉਲਟ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਉਲਟ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਉਲਟ ਦੇਵਾਂਗਾ।’ ਬੈਟਲ ਕ੍ਰੀਕ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ‘ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮੰਦਰ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਅਸੀਂ ਹਾਂ,’ ਪਰ ਉਹ ਸਧਾਰਨ ਅੱਗ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਨਾ ਨਰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।” Manuscript Releases, volume 13, 222.